

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem

do formátů A 3, A 2

na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod
č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení:
Doc.Dr.E.Calda, PhDr.V.Czumaló, ing.D.Hávlík, ing.M.Kadlcová, PhDr.J.Matl (předseda). Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka
toboto čísla 1. 5. 1999. Adresa: Jiří Matl, Sirmá 139, 252 29 Dobřichovice. Distribuováno láskavou péčí dobřichovických poštovních
doručovatelů a s příspěvím obce Dobřichovice. Kukátko můžete také najít na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

KUKÁTKO 1/99

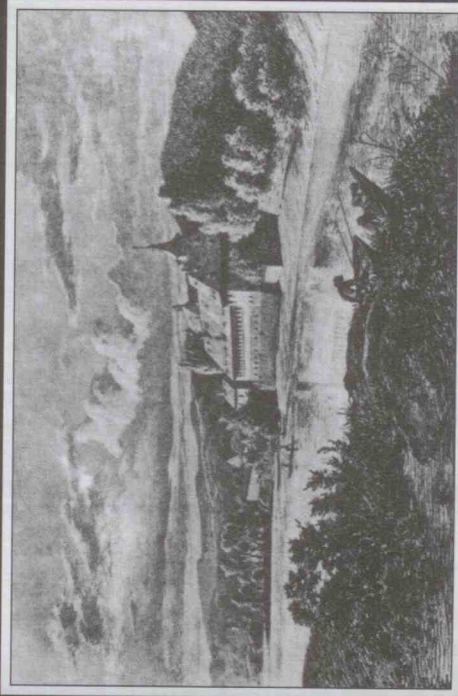
XV/1999

2 - podzim 1999

centrum Dobřichovic, aktuality, kultura, sport

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko



DOSTAVBA NÁMĚSTÍ DOBRŮCHOVCE - 1. ETAPA

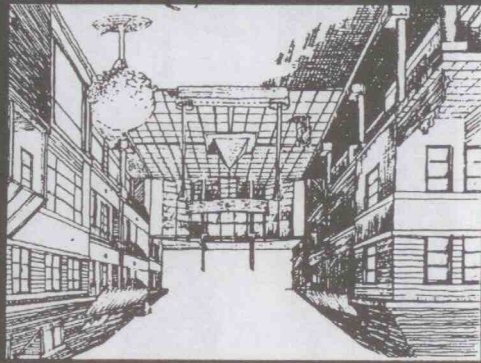
PRODEJ 28 BYTŮ
DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ

0,8 - 2 mil. Kč

PRONÁJEM

NEBYTOVÝCH PROSTOR

(pronájem kavárny a obchodu, příp. kancelář)



Investor

DOB - Invest a.s.

Palackého 541, 252 29 Dobruška

Ing. D. Havlík, M. Brábec

tel.: 02/ 2313984

02/ 9912050

fax: 02/ 2318994

dodavatel

Pruvnstav a.s.

projekant

ATELIER 90, s.r.o.

zahájení květen 1999

dokončení květen 2000

Ceny inzerce v Kukátku 1999:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena.

Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé inzeráty: do 20 slov 50 Kč, každé další slovo 2 Kč, podnikatelské inzeráty: do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč.

plášť reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzeráty je možné podávat na adresu redakce nebo na expozituře Union banky v Dobrušce.

Uhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s r.o. Dobruška), při větších platbách fakturou.

PODZIMNÍ ZASTAVENÍ

BORIS PASTERNAK: PODZIM

Je prázdné v opuštěném domě,
kromě nás nikoho tu není.
Vše obsáhlo a proniklo mě
všudy přítomné osamění.

Jsme sami, jako do soutěsky
zabloudili jsme v lese stinném.
A jako v písni všechny stezky
zarostly zpola rozmárynem.

Nyní se na nás smutně chýlí
dřevěné trámy, stěny srubu.
Jsme dokořán. My neslibili
postavit hráze před záhubu.

Náš čas je z času noci vyřát,
mé knihy bdi a bdi tvé jehly.
Když znenadání začlo svítat,
v politbcih den jsme nepostřehli.

Šumíte v ještě větší pýše,
padejte, listy, z větví dolů
a do včerejší hořké číše
dolijte vodu dnešních bolů.

Přijmu tě, jako kouzlo příjmu!
Pokryta zářijovým šumem,
zcela se ztrat', vplyň do podzimu!
Plač za životem, za rozumem:

Tvůj šat už stejně opadává
jak listí lesa v listopadu
a ramena tvá nedočkavá
objetím zachycuji v pádu.

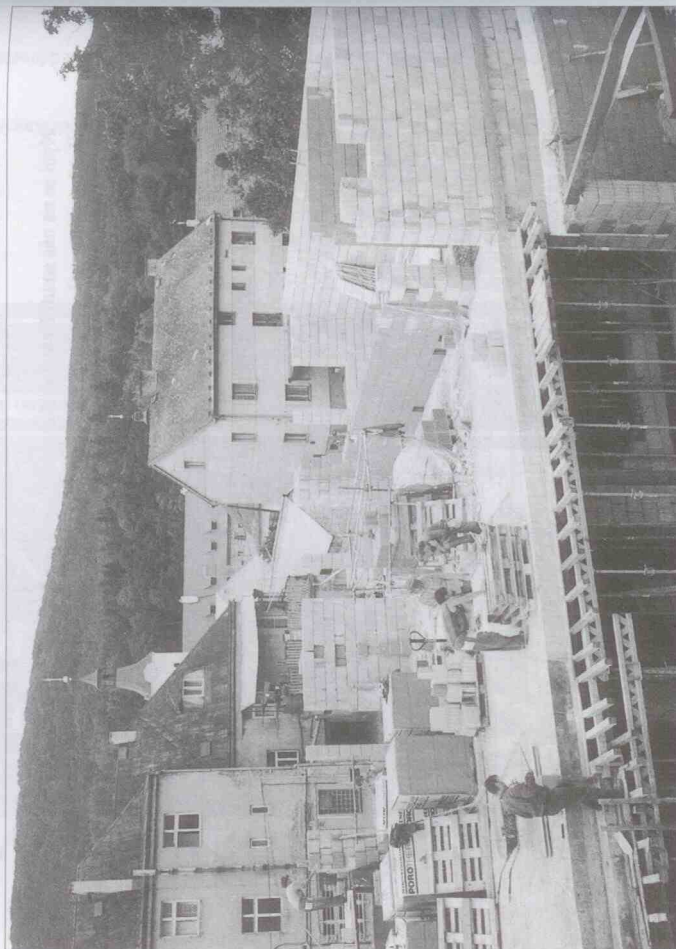
Tys blaho strašných rozhodnutí,
když život hůř než nemoc ranní,
však krása k odvaze nás nutí,
a tím jsme k sobě připoutáni.

Preložil Jan Zábřana

DOB-INVEST INFORMUJE

V Kukátku 1 – jaro 1999 byly zveřejněny podrobné informace o zahajované 1. etapě dostavby dobřichovického náměstí a stavbě prvního polyfunkčního domu. Součástí uvedeného článku byl i seznam bytů k prodeji do osobního vlastnictví, výměry jednotlivých bytů a jejich ceny a dále seznam nebytových (obchodních) prostor k pronájmu. Stavba byla podle plánu zahájena v květnu t. r., dodavatel stavby, akciová společnost Průmyslová plní i další postupové termíny. V těchto dnech se dokončuje hrubá stavba včetně krovu. Úplné dokončení má být v květnu 2000.

Tento dům se nachází za dnešní Union bankou a je ve tvaru písmene U. Uprostřed vznikne náměstíčko přístupné směrem od nákupního střediska. Dnes v prostoru tohoto přístupu stojí domek, který slouží jako zařízení staveniště, ale nejspíše během jara bude zbourán.



Fotografie dokumentuje počátky stavby – dobu po zastrešení přízemí a zahájení zdění 1. patra. Jedná se o pohled z budoucího náměstí na kratší křídlo stavené budovy – část, kde by v přízemí měly být nové prostory Union banky. I z tohoto obrázku je patrné, že obyvatelé těchto bytů budou mít přehled nejen o dobřichovickém centru, ale i o poměrně širokém okolí.

**

[4]

KUKÁTKO 2/99

CO NOVÉHO NA STAVEBNÍCH POZEMKÁCH "NA HVĚZDÁRNÁCH"

Firma IBS-ROKAL, s. r. o. prostřednictvím článku, uveřejněného v minulém čísle, informovala o svých pracovních aktivitách v oblasti bytové výstavby. Ve článku byla zmiňována nabídka pozemků na stavbu RD v Letech, a to v lokalitě Na Hvězdárnách.

"Na Hvězdárnách", to je místo, kterému dávají přednost klienti hledající bydlení v přírodě a zároveň v blízkosti obce a její infrastruktury. Není divu, neboť mít "za humny" karlístejnské lesy a "pod okny" výhledy na Brdské lesy a přítom být za 30 min v Praze, to přece znalci ocení.

Zájem o pozemky je podložen jak polohou tak i cenou pozemků, která se pohybuje v rozmezí 790,- až 1250,- Kč/m². Financování při koupi pozemku je možné různými způsoby, přednostní je platba na splátky, kterou nabízíme u nových lokalit, tedy i "Na Hvězdárnách".

V ceně pozemků jsou zahrnuty samozřejmě inženýrské sítě, tzn. vodovodní a kanalizační přípojka, přípojka zemního plynu, elektropřípojka 25 A, telefonní linka a asfaltové komunikace včetně osvětlení.

Vzhledem k tomu, že probíhá úspěšně prodej pozemků, považujeme za vhodné čtenáře informovat o tom, co se nového v této lokalitě děje.

V současné době byly započaty a úspěšně pokračují práce na stavbě kanalizace a vodovodu. Dále bylo vydáno stavební povolení na stavbu elektrické přípojky. Projektová dokumentace na stavbu přípojky zemního plynu byla předána příslušným úřadům k vydání stavebního povolení.

Nejdále v tomto pokročila výstavba ATS stanice, přečerpávací tlakové stanice, která přímo souvisí s vodovodním řádem, vedeným ulicí K Lesíku až k lokalitě Na Hvězdárnách. ATS stanice je budována ve spolupráci s obcí Lety. V současné době je stavba před dokončením.

Přijďte, rádi poradíme a posloužíme

Informace pro klienty je možné získat na kontaktní adrese :

IBS-ROKAL s.r.o., Trocnovská 2, 130 00 Praha 3.

02/90 05 76 88, 0602 38 31 93

0602 45 70 84

**

ZAČALA OPRAVA JEZU

Článkem o historii a současnosti dobřichovického jezua v Kukátku 3 – podzim 1998 byl uzavřen krátký seriál informací o elektrifikaci Dobřichovic, i o dobřichovickém mlýně a elektrárně. V návaznosti na článek o jezua je na místě konstatovat, že katastrofální stav jezua se snad brzy stane minulostí. Po období, kdy byl jez bez správy, přešlo vlastnictví na akciovou společnost Povodí Vltavy, ta vyhlásila výběrové řízení na dodavatele opravy jezua a získala stavební povolení. Dne 4. 10. 1999 se konalo oficiální předání staveniště vybrané dodavatelské firmě Zakládání staveb a.s. a oprava jezua začala.

DH

[5]

KUKÁTKO 2/99

JAK SE NÁM V SRPNU ZATMĚLO

Z Descartesova výroku "Myslím, tedy jsem" nelyne, že když jste, tak myslíte.

Tato parafráze známého výroku mě napadla při sledování televizní debaty o zatmění Slunce, ve kterém v roli astrologa vystupoval bývalý ministr obrany, kterého snad raději ani nebudu jmenovat. Ohromil mě zejména svým prohlášením, že z toho, že nastávající zatmění bude trvat tři a půl minuty, lze vyvozovat, že v nastávajících třech a půl letech budeme svědky různých katastrofických ukazů, a to jak přírodních tak i společenských. Tuto myšlenku nám sdělil bez jakéhokoli odůvodnění, takže mi nebylo jasné, proč jedna minuta na nebesích se rovná jednomu roku pozemskému a nikoli třeba jeho šestému nebo desetinásobku. Když bychom tuto jeho časovou relaci mezi nebeským a zemským časem přijali, znamenalo by to například, že když se na obloze objeví kometa (ta podle astrologů nevěští obvykle nic dobrého) a je pozorovatelná dejme tomu čtrnáct dní, tj. 14.24.60 minut, mělo by pak následovat období stejné délky - ale v rocích! - kdy by se na nás řítila jedna katastrofa za druhou. Naděje na klidnější život by nám tak kynula až za více než dvacet tisíc let, pokud by ovšem mezitím nastal jiný neblahý ukaz.

Pan astrolog nám tak, sdělil, že zatmění Slunce přinese v příštích letech výraznou destabilizační situaci v Rusku, ale vzhledem k tomu, že to blíže nespecifikoval, je nám toto proroctví k ničemu; bylo by ostatně k ničemu, i kdyby svou věštbu upřesnil. Kolik už tady bylo proroků, kteří hlásali, co všechno nastane! Odůvodňovali to postavením planet, kartami, svými jasnoviděckými schopnostmi, styky s mimozemšťany a já nevím, čím ještě. Pokud je mi známo, žádný z nich předem neohlásil přistání člověka na Měsíci, zemětřesení v Turecku, kdy bude objeven lék proti rakovině a že do senátu bude zvolen pan Fischer. Jejich proroctví jsou obecná a nekonkrétní, taková, aby se vždy dalo říci, že to říkali.

Připomíná mi to trochu moji babičku, která však na rozdíl od renomovaných věštců byla moudrá a svá proroctví nám sdělovala vždycky až poté. Když jsem jako malý chlapec něco provedl nebo když se mi něco přihodilo, babička - dej jí pámbu věčnou slávu - vždycky říkala, že to věděla. Rozlíl jsem při snídani mléko a babička pravila, že to říkala, rozbil jsem si koleno a babička prohlásila, že to věděla, spadl jsem ve Všenozech z kola a babička řekla, že jí to bylo jasné, už když jsem doma nasedal. Když jsem byl větší, žádal jsem ji několikrát, aby mi vysvětlila jak to, že ví všechno předem, a jednou jsem na ní chrlil vědět, co se mi přihodí odpoledne. Samozřejmě, že mi to neprozradila, a já jsem teprve později pochopil, že průběh budoucích dějů odhaduje na základě svých životních zkušeností a že výrok "Já věděla, že rozbijete okno" znamenal "Věděla jsem, že když budete s klukama hrát na dvoře fotbal, že se může stát, že rozbijete okno". Nevím, jestli také věděla, že přijdou Němci a že bude vojna, ale jestli ano, nechávala si to pro sebe a neděsila rodinu.

Je velká škoda, že se letošního zatmění Slunce nedožila - to by teprve koukala, na jak vysoké úrovni se dá věštit a prorokovat! A je taky škoda, že příští zatmění bude u nás až za několik desítek let. Kdyby Měsíc zakrýval Slunce častěji, vídali bychom na televizních obrazovkách častěji i astrology a další mistry věcí pokoutních, což by mohlo přispět k tomu, že v zatmělých hlavách některých obyvatel české kotliny, kteří jim ještě věří, by se rozjasnilo. Babička už bohužel není, takže mysllet nemůže. Ale my, kteří tu ještě jsme, bychom mysllet měli!

HgS

JAK JSME CHODILI DO SOKOLA

Historiky, které jsem za mlada slyšával od pamětníků, jaké to bylo, když v Praze vítali cisáře pána, když za první republiky chodili do školy a když byli u partyzánů, jsem sice přijímal s mírným pobavením, ale vždycky jsem starým pánům dopřál, aby se vypovídali; zejména když jejich vyprávění nebylo nezajímavé. Naděju se tedy, že u příležitosti stého výročí založení Dobřichovického Sokola mi laskavý čtenář oplátí stejnou mincí a dopřeje mi, abych si zavzpomínal, a to tím spíše, že nemusi v čestě pokračovat, když ho to přestane bavit. Na valnou hromadu, na které byla 30. července 1899 založena místní sokolská jednota, si nevzpomínám, neboť jsem na ní nebyl. Chodil jsem tenkrát ještě po houbách a mé první setkání se Sokolem se uskutečnilo až po válce; mám přitom na mysli tu druhou. Došlo k tomu jednoho večera koncem května nebo začátkem června pětáctiřátého roku, když mě naši vzali podávat se na zahajovací cvičení mužských složek. V rozzářené sokolovně - už nemuselo být zatemněná! - se v předšáli, v přisáli a na galerii tisily dávy, mezi nimi semtam i ruští vojáci, a na sále cvičilo asi patnáct sokolských borců. Se zatajeným dechem jsem sledoval odvážíve přemetem zdolávající metaci stůl, s napětím jsem pozoroval, kterak jeden z nich o napjatých pažích stojí na bradlech hlavou dolů a spolu s publikem jsem propukal v jásot při obzvláště zdatilém cviku cvičence zavěšeného na kruzích. Cestou domů jsem si pak říkal, že do toho Sokola se musím určitě dát taky.

A tak jsem na podzim téhož roku začal chodit do cvičení a nebyl jsem sám, chodili tam se mnou skoro všichni mí vrstevníci. Nejvíce se mi líbilo skákaní přes kozu, koně na děl, přes švédskou bednu a metaci stůl, zejména když k odrazu sloužil pérovy můstek a nikoli dřevěný, na kterém se nedalo odrazit tak vysoko; asi bych tenkrát vydržel skákat celou hodinu. Bohužel to však nešlo, neboť jsme museli cvičit také na bradlech a na hrazdách, kterážto cvičení jsem vůbec nemiloval, neboť jsem nebyl dost silný přes ruce. Líbilo se mi ale, jak jsme na konci cvičení vždycky pochodovali kolem sálu a zpívali Lvi silou a Šestého července; většinou z nás se přitom dmula hrud' odhodláním a dialekté cesty jsme se nebáli, neboť ta sokolika nelekala. Svy m vedoucím jsme říkali "bratře", což mi připadalo podivné, neboť jsem si myslel, že mám bratra jenom jednoho (ten druhý - Jirka - se rodičům dostal až v roce 1947), ale vysvětlili mi, že v Sokole jsme všichni jedna rodina.

Mezi všemi cvičiteli měl u nás největší autoritu bratr Mak, náčelník jednoty Heřman Janka. Byl nám vzorem nejen při cvičeních tělesných ale i v oboru hodnot duchovních; dodnes si pamatuju obsah jeho improvizovaných, ale úderných proslův na téma, že slušný člověk nekrađe (když se v šatně někomu něco ztratilo), že silnější má chránit slabšího (když se někdo ze starších žáků vytahoval na mladšího), že se má držet slovo (když někdo něco slíbí a nesplní to), že se má chodit včas a tak dále. Myslí m si, že kdyby k němu do Sokola chodili naši dnešní - a vlastně i dřívější - představitelé politického života, že by to v našich krajích vypadalo trochu jinak.

Jako žák jsem také cvičil na sokolském sletu v roce 1948. Přes noc jsme spali na slammnicích na podlaže v nějaké škole na rozhraní Smíchova a Košíř, brzy ráno jsme vstávali a chodili nahoru na Strahov, kde nás čekaly zkušky a v hlavních sletových dnech vystoupení. Pamatuju se na jednopatrové (nebo dvoupatrové?) dřevěné baraky, které nám sloužily jako šatny, na plátěné přístěnky, pod nimiž se snídalo, obědvalo a večerelo, a také na dlouhá úmorná čekání na seřadění před branami stadionu. Bylo mi tenkrát třináct let a zjiřtenou atmosféru tehdejší doby jsem nevnímal. Pamatuju se ale, že mi velmi chutilo horké kakao, které jsem tenkrát pil asi poprvé v životě.

Účast na sletě byla dobrovolná, ale každý člen Sokola považoval za čest, že se může zúčastnit, protože na Strahově nemohli cvičit každý. Na spartakiáde v roce 1956 už to bylo trochu jiné - kdybych dobrovolně necvičil za dobřichovickou tělovýchovnou jednotou, musel bych jako student navčítovat na fakultě povinně. A tak jsme pod vedením bratra Maku zase navčítováli, až se z nás kouřilo, a opět jsme slavně dobyli strahovský stadion. Nevím už, jestli jsme dostávali k snídani kakao jako před osmi lety, ale jestli ano, určitě už tak nechtunalo jako svět nedival očima třináctiletého chlapce. Měnily se i mé zájmy, ale můj kladný poměr ke skákání přetval - místo do cvičení jsem začal chodit na volejbal, což je ale už úplně jiná kapitola.

V brožurce vydané ke stoletému výročí sokolské jednoty v Dobřichovicích se na samém začátku praví, že dnešní doba velkým slovům a idejím nepřeje. Je to nejspíš pravda, ale neznamená to, že bychom si občas některé myšlenky neměli připomenout navzdory tomu, že některým mohou připadat jako mírně komické. A u příležitosti tohoto výročí vzpomeňme těch Týrsových: Ni zisk, ni sláva! Paže tuž a vlastní služ!

STOLETÍ PTÁKA

Kdyby to byl opravdu jen tak nějaký pták, tak by se nemohlo stát to, co jej potkalo letos v Dobřichovicích: že by mu bylo sto let. Tělocvičná jednota Sokol Dobřichovice se letos v létě vskutku v plném zdraví dožila sta let od svého založení. Jubileum oslavila jednak sportovním kláním, které se konalo v sobotu 18. září, ale také vydáním brožurky: především o té se tu chci zmínit.

Úhledný spisek obsahuje krátké zamyšlení nad kontinuitou a smyslem sokolské práce, jakož i popis současných sokolských aktivit včetně výčtu možností, které se nabízejí na současných sportovních zdejšího Sokola, to vše je přeloženo do angličtiny a němčiny a doplněno leteckým snímkem a několika ilustračními fotografiemi z autorské dílny Petra Miazance. Potud je smysl dílka do značné míry reprezentací a propagační. Těžší publikace však spočívá v její historické části: nejobsáhlejší díl tvoří vyprávění Antonína Votříška z r. 1934, které překypuje fakty a zachycuje první tři desetiletí historie zdejšího Sokola. Na ně navazuje vzpomínání činovníků z následujících let: Antonína Havlika, Karla Gemperleho, Vojtěcha Dyka a nynějšího starosty Jiřího Geisslera. To vše je doplněno bohatou fotodokumentací z let 1930-34, která pochází z rodinného archivu Antonína Havlika.

Jedná se o dílko nesporně historické a dokumentární hodnoty, ale místy je to především roztořilím vyprávění vonící dechem zaslých dob:

"První kus nářadí, hrazdovou žerď, daroval starý Sokol Kudrna, domovník "na druhé straně", který nosil vous po vzoru Tyršově a měl svůj kroj dávno před založením naší jednoty a sčástnil se v něm všech výletů pořádaných pražskými jednotami do našeho okolí. - Podle zprávy náčelníka za měsíc srpen 1899 cvičilo se jedenáctkrát při průměrné návštěvě 12 cvičenců, ač se jich sešlo kupř. 5. 8. i 17 ku cvičení..."

Najdeme tu spoustu dat, jichž srovnání může vyznit docela překvapivě. Například:

rok 1899 jednota má 33 členů, z toho 17 cvičících (viz citát)

rok 1919 130 členů, z toho cvičících průměrně 9

(Z textu vyplývá, že po válce tehdy nastal velký příliv členstva, ale zároveň i výrazný úpadek činnosti. Je pochopitelné, že vlastenecký obrozeneckého typu, které do té doby bylo jedním z pilířů Sokola, ztratilo po vzniku samostatného státu smysl; je však udivující, že právě tehdy se k němu přihlásilo tolik lidí. Můžeme se dočíst, že tato krize skončila až s nástupem třicátých let, kdy došlo ke zřízení sokolského biografu a k rozvoji dalších aktivit. - Ale právě to jsou úvahy, které si můžeme vést každý čtenář sám.)

rok 1999 531 členů, kteří téměř všichni aktivně sportují v některém z devíti specializovaných oddílů

No vída, jak se pták má k světu!

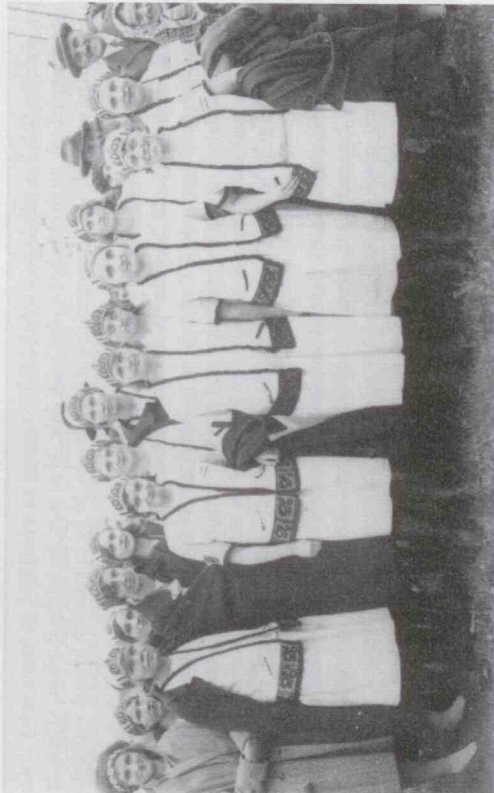
-jv-

P. S.: Publikaci ke stému výročí Tělocvičné jednoty Sokol Dobřichovice, která potěší nejednoho zdejšího patriota, je možno zakoupit v obchodě s potravinami u paní Chadimové v ulici 5. května a v kiosku tiskovin u nádraží.

Jako ukázkou zde přetiskujeme dvě z mnoha fotografií; někteří z nás na nich možná poznají své starší rodinné příslušníky.



Jako ukázkou zde přetiskujeme dvě z fotografií, pocházející z r. 1934.



**

ZPRÁVA STRUČNÁ ZE SHROMÁŽDĚNÍ VALNÉHO SPOLEČNOSTI DOBRÍCHOVICE KONANÉHO DNE 15. KVĚTNA 1999

Valné shromáždění Společnosti Dobřichovice se sešlo 15. května t. r. k pracovnímu jednání i k bilančování dosavadní činnosti. Na rozdíl od let minulých, kdy bylo třeba vynaložit značné úsilí k nalezení důstojných prostor pro takové setkání, mohlo se tentokrát shromáždění sejít v rekonstruovaných prostorách bývalého statku.

Pracovní část byla přirozeně věnována agendě Společnosti a úkolům vyplývajícím ze stanov. Proto také odstoupil výbor vydal počet ze své činnosti v minulém volebním období, shromáždění vyslechlo zprávu o činnosti Společnosti, o hospodaření a o stavu členstva. Byli mu představeni i noví členové. Rozhodlo také o vyšší příspěvku pro členy (min. 100 Kč pro výdělečně činné a dobrovolná suma pro ostatní). Klíčovým bodem byla volba nového výboru na další období. Ten byl zvolen v tomto složení:

PhDr. Jiří Matl – předseda, Ing. Magda Havlíková – jednatelka, Ing. Magdaléna Kadlecová, CSc. – pokladnice, MUDr. Miroslava Hornychová, CSc., PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.

Nedílnou částí programu setkání členů Společnosti jsou přirozeně také diskuse o tom, co bylo vykonáno, i o tom, co by se vykonat mohlo či mělo. Témat byla řada: zapojení do komunální politiky, dramaturgie kulturních podniků v tomto i následujících letech (zejména v nově otevřeném sále MUDr. Fürsta, včetně otázek týkajících se výše vstupného a nákladů), činnost v oblasti ekologie, představení aktivit a podniků Společnosti veřejnosti jak dobřichovické, tak v širším kontextu, včetně internetu a medií působících celostátně i v našem regionu.

Vzhledem k časovému odstupu jednání shromáždění a vydání tohoto čísla Kukátka, omezuje se tato zpráva na suchý výčet témat. Konkrétní stopy činnosti Společnosti zaregistroval jistě vnímavý stopař sám i bez tohoto návodu.

W/P

ZE SPOLEČNOSTI

VZPOMÍNKA

NA PHDR. MILANA ZELENKU

(OČIMA FARÁŘE CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ PANA NĚMCE)

V životě Milana Zelenky, faráře církve československé husitské se zobrazil poslední tři čtvrtletí dvacátého století se všemi jeho peripetemi. Narodil se v roce 1925 a své dětství prožil v Dobřichovicích. Po maturitě v roce 1944 na smíchovském gymnasiu byl nasazen TN (Technische Nothilfe – pomocné pracovní sbory) a do konce války pracoval v továrně Pragopol. Po osvobození jako učitel náboženství v Praze – Smíchově a na Vinohradech. Dal se zapsat na filozofickou fakultu na obor srovnávací věda náboženská a současně studoval jako mimořádný student teologie na tehdejší Komenského fakultě. Na počátku roku 1950 podal disertační práci na téma "náboženský profil Emanuela Rádla", která však z evidentních důvodů nebyla přijata. V srpnu 1950 byl vysvěcen na kněze a ustanoven pomocným duchovním v Karlových Varech. Po jednolětém

působení byl přeložen do Mariánských Lázní, spravoval však tuto obec ze Žlutic, které se staly po bitvě u Tachova (1427) hlavním sídlem husitského hejtmána Jakoubka z Vřesovic, a tady se zřejmě v Milanu Zelenkovi probudil zájem o historii. Stačil ještě podat novou disertační práci na téma "Pokrokové – sociální proudy svobodného křesťanství", ale místo obhajoby byl odveden k PTP (Černí baroni). Po návratu působil jako farář v Týně nad Vltavou a v letech 1955 – 1963 v Chýnově u Tábora. V roce 1964 se vrátil do Dobřichovic, je ustanoven farářem v náboženských obcích Zdice a Žebrák a v roce 1979 v Berouně. Stává se předsedou příbramského okrsku náboženských obcí (vikářem) a 1. ledna 1990 tajemníkem pražské diecézní rady. Po rezignaci v roce 1996 přebírá její archiv a pečuje o něj až do své smrti 17. 6. 1999.

Zmínil jsem počátky jeho zájmu o historii, která se mu stala průvodkyní po všechna léta jeho života. Svůj zájem soustředil především na českou reformaci, ale ani dění ve světě v minulosti i současnosti nebylo mimo okruh jeho zájmu. Byl členem České historické společnosti a Společnosti Jana Jeseníka, publikoval celou řadu prací především v tisku a publikacích církve československé husitské. Věnoval se i studiu dějin Dobřichovic a Poberouň. V roce 1990 mu byl udělen zasloužený a dobou odřípaný doktorský titul.

KULTURA

KULTURNÍ STÁNEK SLAVÍ I. VÝROČÍ

Právě před rokem, v sobotu 31. 10. 1998, bylo společností Diman s.r.o. slavnostně otevřeno rekonstruované křídlo bývalého statku na rohu ulic 5. května a Vltovy. Do provozu byl uveden kulturní sál, kancelář a několik učeben. Učebny zabydlela Osvětová beseda, kancelář je sídlem provozovatele – společnosti Diman – a společnost DOB-Invest a.s. v ní má vystaven model a výkresy dostavby dobřichovického náměstí. Sál dostal jméno po obilbeném mistriním lékař MUDr. F. Fürstovi a stal se centrem místní kultury. Tolik pro připomenutí, lidská paměť dovede být krátká. Přidejme ještě několik informací "ze zákulisí" provozu, jež mohou být odpověďmi na otázky řady návštěvníků či uživatelů.

Někdo si postěžuje, jak je možné vybírat 20,- Kč za vstup na výstavu, jinému se nelíbí cena vstupného na koncert, dalšímu se zdá vysoké nájemné pro Osvětovou besedu. Málokdo si uvědomuje, že něco stojí dozor při výstavách, uklid sálu a další režie; cena koncertního vystoupení obvykle vysoko přesahuje příjem ze vstupného (a řadu kulturních akcí lze pořádat jen díky grantovému systému obce Dobřichovice). Už úplně se zapomíná, že renovace objektu a nejnepříjemnější vnitřní vybavení stálo celkem 2,8 mil. Kč, jen na úročích z přijatých půjček na financování stavby zaplatila společnost Diman v roce probíhajících stavebních prací – v roce 1998 – 125 tis. Kč; za první pololetí roku 1999 pak 147 tis. Kč. Úrokové sazby (a tím cena peněz) sice klesají, návratnost této investice to však příliš nezkracuje. A sál průběžně vyžaduje další náklady – dveře rozdělující sál a přílehlou místnost (jeviště) stály dalších 75 tis. Kč, právě dokončené ozvučení sálu 60 tis. Kč, pro akce v sále objednáno zhotovení skládacích stůlů za cca 35 tis. Kč, atd.

Podle řady návštěvníků i účinkujících však sál působí příjemným a uklidňujícím dojmem. Stane-li se dlouhodobě místem setkávání se při dobré koncertní hudbě, divadelním představení, výstavě či dětské produkci, nebylo jeho zřízení zbytečnou investicí. Chceme věřit, že v jednotlivých letech bude nad čím bilancovat.

DH

**

KONCERTY

Dramaturgie letošního koncertního a hudebního života v Dobřichovicích doznala podstatné změny. Přibyl totiž logicky další rozměr, jistě vítaný těmi posluchači a příznivci, kteří považovali dosavadní orientaci na starší duchovní hudbu (o důvodech, proč tomu tak bylo, jsme již popsali nejednu stránku tohoto zpravodaje) za jednostrannou. Také oni se tedy dočkali alternativní nabídky (že ji využili jen nemnozí a většinou opět ti, kteří se objevují pravidelně, je věc na jinou debatu). Letošní hudební program byl logicky orientován především do nové rekonstruovaného sálu MUDr. Fürsta. Proto se také mohly objevit žánry jako jazz, folk, rock a pod. Dobře tak a jen houšť, zvláště když latka kvality visela vždy proklátě vysoko. Tož laškovitě čtenáři veď jistě dovoli stručnou (byť misty i poněkud opožděnou) recenzi!

CANTIO FEMINEA A PŘÍBĚH PANNY MARIE

V kontextu toho, co bylo právě řečeno, jeví se zpráva o tomto koncertu přirozeně jinak. Byl to vlastně jediný duchovní koncert, který letos Společnost Dobřichovice uspořádala v kostele sv. Prokopa a Martina v Karluku. Konal se v sobotu 29. května. Ženské vokální společenství Cantio feminea není našemu publiku neznámé. Vystoupilo u nás již loni na jaře se zajímavým programem liturgických zpěvů z dosud nepublikovaných pramenů. Jejich geografická lokalizace počíná Itálií, pokračuje přes Španělsko do Francie, Německa a Čech a končí v Anglii. Letošní koncert byl ovšem z jiného soudu. Program byl dramaturgicky velmi šťastně zacílen na zpěvy související s životem Panny Marie. Název Příběh Panny Marie (latinsky Res Mariae) s výmluvným podtitulem *Meditace nad životem Matky Ježíše ve středověkých jednoblasých i víceblasých skladbách* to ostatně říká zcela jednoznačně. Vedoucí souboru, dr. Hana Vlhová, renomovaná musikoložka specializující se ve své odborné činnosti právě na středověký jednoblas, vybrala opět skladby a zpěvy z řady oblastí (Španělsko, Bavorsko, Anglie, Čechy, Francie, Itálie). Vesměs se opět jednalo o velice zajímavé ukázky z většinou dodnes nepublikovaných pramenů. Publikum v karlickém kostele mělo tak možnost vyslechnout zcela unikátní provedení repertoaru, který si i po mnoha staletích uchoval slovy jen těžko popsatelnou přitažlivost a duchovní hloubku. Navíc ještě vskutku případně doplněného půvabnými čteními z Evangelii a mariánských textů (za onomocného mgr. Jiřího Žurka se této role ujal vedoucí souboru Hana Vlhová). Ženská schola interpretující gregoriánský chorál není v našich krajích zrovna obvyklým pojmem. Jejich počet by se dal spočítat s pomocí prstů obou rukou. A pokud jde o kvalitu, snad by ani tyruce nemusely být dvě a prstů nemuselo být pět. Toto sdružení vyniká (díky důslednému profesionálnímu přístupu a vedení a také díky kvalitě a praxi členek) intonační precizností, neopakovatelným kouzlem barev jednotlivých hlasů, ale rovněž vzácnou jednotou výrazu, protože všechny členky dokáží své individuální přednosti věnovat celkovému vyznění. Vše toto bylo k slýšení. Ženská schola připravila posluchačům vskutku nešední zážitek, jenž skvěle souzněl onoho sobotního odpoledne i s magickým prostorem karlického kostela. Kому za ten pěkný zážitek poděkovat? Jistě kromě duchovní správy a pořadatelů také tomuto složení: Andrea Angelová, Lada Benáková, Lenka Holasová, Markéta Holasová, Ivana Křížová, Lucie Kunteová, Tereza Pavelková, Alena Pravdová, Hana Vlhová.

**

VEČER KOMORNÍHO JAZZU

Další z akcí pořádaných Společností Dobřichovice byl 22. 5. 1999 jazzový večer - posezení v pěkném prostředí sálu Dr. Fürsta při dobrém víně a především při hudbě, která "brala za srdce". Tři interpreti - Ridina Ahmedová, Josef Stěpánek a Lukáš Peilák - hráli s velkou chutí a nasazením. Oba kytaristé, z nichž jeden hrál celý večer zpaměti, byli výborní, své práci rozuměli. Dívka zpěvem doslova žila. Její naprosto přirozený projev, lehkost, s jakou zpívala, zjevná radost a potěšení z hudby byly velkým zážitkem.

**

VEČER S JANEM BURIANEM

Helena Koucká

[12]

KUKÁTKO 2/99

Po špičkových interpretacích naší folkové scény Pavlu Dobešovi a Slávkovi Janouškovi zavítala do sálu dr. Fürsta v Dobřichovicích další výrazná osobnost, písničkář, skladatel, novinář a také cestovatel Jan Burian. Jeho svérázná, chytrá a v pravém slova smyslu "napadnuté" písničky i jeho neopakovatelný klavírní doprovod patří neodmyslitelně k tomu nejlepšímu, co u nás v této oblasti v osmdesátých a devadesátých letech vzniklo. Během dobřichovických dvou hodin interpret samozřejmě mohl stihnout podělit se se svými hosty jen o zlomek své bohaté tvorby. Stejně jako v písničkách se i ve svých vyprávěních pokusil o sondu do obvyčejné člověčiny. Nebral si servítky. Často se dotkl na temat, o nichž se mluví u nás obvykle jen šeptem a spíš jen mezi těmi, kteří sobě vlastní. Stejně jako v písničkách i s písničkami nejnovějšími. Přes omezený čas to učinil s noblesou, nadhledem a ironií si servítky. Učinil tak s noblesou, nadhledem a humorem sobě vlastním. Moc zajímavě vyprávěl i o svých "co spolu mluví". Učinil tak s noblesou, nadhledem a humorem sobě vlastním. Moc zajímavě vyprávěl i o svých cestách, vlastně (stejně jako v písničkách) o cestách za člověkem, za jeho sny, radostmi, bolestmi i trápeními. Někteří jsmo se smáli hned, založená na chytrosti a umění vidět a sdělit. Prostě a bez kalkulec. Díky za takový večer, za slova, písničky i knížky. Myslím je třeba si přát, aby se brzy opravovalo.

WP

**

VÝSTAVY

DRAMATIK – DISIDENT – PRESIDENT, DĚTI Z POUSTEVNY A LEGIONÁŘI oči Dagmar Hochové

(Výstava fotografií v sále dr. Fürsta, 9. 5. – 30. 5. 1999)

Výstavnou charakteristiku pro vjemšáz výstavy napsala paní Marie Klimešová – Judlová: Dagmar Hochová cti historii. Cti stálé hodnoty, československou tradici, lidskou osobnost. Drží své postoje, není ve svých přátelstích a náklonnostech přelétává a neohlíží se na jejich vhodnost či nevhodnost. Je to fotografka s jasným názorem. Má ráda svá témata, ráda se k nim vrací, fotografovala je pro jejich lidskou podstatnost, která je učinila výraznými.

Už před mnoha lety začala fotografovat Václava Havla. Byl tehdy mladý a neohraňovaný, ale o deset let starší Dagmar Hochovou – tak jako i řadu dalších – zaujal svou opravdovostí, lidskou přesvědčivostí a neuhýbavým zápasem o spravedlnost. Setkala se s ním při své práci pro Literární noviny. Havel byl jedním z protagonistů přelomového sjezdu spisovatelů v roce 1967. V našem kulturním prostředí se dříve nebo později museli setkat skoro všichni, jimž šlo o podobné ideály. Dagmar Hochová a Václav Havel se potom shodou okolností koncem 60. let stali i sousedy. Vedle ideálů humanitních spolu začali sdílet i zkušenost genia loci lidí od řeky, pro něž vltavská náplavka spolu s pohledem ke Smíchovu, Petřině a Hradu v sobě má neodolatelné, sugestivní kouzlo.

Autorku určité skutečnosti provokují, lákají ji a nutí ke zpětné provokaci. Jednou z nich bylo i sousedství urputného bojovníka za pravdu. Sledovala ho i později a chrání ve svém archivu vzácné záběry mapující etapy Havlova života. Na rozdíl od Holoméčkových fotografických cyklů dokumentujících blízka život druhé kultury, k níž Havel v 70. a 80. letech patřil, jsou záběry pozdějšího prezidenta od Dagmar Hochové uloveny v klíčových okamžicích historie v prostředí, které není naše, ale v němž je nám určeno pohybovat se. Po roce 1989 sledovala Dagmar Hochová Havlova cestu do politiky s radostí, zájmem i obavou, s neustálým vědomím nesamozřejmosti této skutečnosti. Její pohled na prezidenta rozhodně netrpí sentimentem, je ale jasným lidským přítakáním. Sleduje jeho proměny ze spisovatele v disidenta a z disidenta a dávat tím najevo, že tuto osobnost považuje za cennou, pozoruhodnou, stojící mimo obvyklý rámec našeho prostředního prostředí.

Jiným způsobem, ale neméně jasně se domělná vymykaly naši mnohdy prostřední společnosti i další typy osobnosti – řádové sestry a stármocí legionáři. Vrcholné hodnoty jejich životů minulý režim nebyl schopen přijmout, naopak v něm budily averzi a touhu potrestat. Viru sester podrobil velké zkoušce v těžké službě o menší postížené děti, legionářům odeprl účtu a pronásledoval je za věrnost demokratickým ideálům první republiky a jejímu prvnímu prezidentovi. Dagmar Hochovou právě tento typ lidí přitahuje – lidé, kteří mají střed ve své osobnosti a bezděčně jej vyzařují. Přistupuje k nim ale s osvobodivou potměšilostí a přináší jim tak radost, protože co může skutečnou osobnost potěšit více, než když se na sebe může podívat zvesela, s humorným nadhledem. Řádové sestry tak nefotografovala s potřebou hledat pro ně náš soucit. Vidí je jako osobnosti rozzávající

KUKÁTKO 2/99

[13]

ze sebe svou radost a víru, která je otřísána v jejich tvářích, gestech a kterou nalézáme ve výrazu odevzdání důvěry těžce mentálně postižených dětí v ústavu v Dolní Poustevně. Tyto děti jsou svým způsobem šťastné, mají se koho dotýkat, s kým si hrát, někoho, kdo si pro ně vždy najde čas. Mají koho milovat. A právě to Dagmar Hochová umí vyfotografovat, na tyto okamžiky číhá.

Stejně tak sledovala po léta české legionáře prvního i druhého odboje. Zajímali ji nejen svou statečností a osudem, do něhož tak podivně vstoupila politika, ale také jako svébytné, věkově definované společnosti se svými rituály, hierarchiemi a podivinstvím. Zajímala ji jejich lidská situace.

Dagmar Hochová nezapře svoji příslušnost ke generaci českých nezávislých autorů – filmařů, literátů a umělců 60. let, spojujících hluboké porozumění pro člověka s osvobodivě groteskními variacemi na lidský osud. Je velmi stranicná a velmi suggestivní ve svém přesvědčení, rozdává lidem dobrou náladu a přátelskými dloubánci lidi upozorňuje na hrozbu přílišné sebestřednosti.

**

ZNÁMÝ NEZNÁMÝ PETER CALDA aneb TADYMÁŠ SAMOTU

Dne 2.7.1999 byla v sále Dr. Fürsta zahájena výstava dobrýchovického výtvarníka Petra Caldy alias Tady máš samoty. Již samotný plakát na tuto výstavu byl přinejmenším stejně záhadný jako mladý tvůrce, jehož tvorbu představovaly objekty, instalace, videoprojekce. Součástí vernisáže byly i překvapivé živé obrazy a reakce publika. Z velmi silně působících možno jmenovat plastiku "Půlnoční večere", vhodné doplněnou videoprojekcí s mnohmluvným názvem "Knedlíkář". Výstava byla méně vhodná pro děti (a zcela nevhodná pro rodiče autora), živě však reagovala na současnou politickou situaci.

Svěráznost výstavy dokumentuje i "životopis tvůrce", který přinášíme v celém znění:

Narodil se 27.12.1970 v pražské Zemské nemocnici u pana doktora Čecha, což je člověk pozoruhodný jak svými profesními schopnostmi, tak svým sladkým lidstvem.

Pan doktor Čech promoval na Lékařské fakultě University Karlovy roku 1953, poté krátce působil v Thomayerově nemocnici jako specialista na neplánované porody, aby se o tři roky později natrvalo uchýlil v Zemské nemocnici. Zde se od téhož roku usilovně připravoval na vrchol své doktorské kariéry.

27.12.1970, kdy se jeho profesní růst napsal, se pan doktor Čech začal naplno věnovat své rodině. Snažil se dětem plně vynahrádat psychickou újmou, kterou jim způsobila jeho chabá fantazie, když do jejich jmen hned po narození promítl svůj vřelý vztah ke svému rodišti a jeho zamečkání parku. V současné době jsou již obě děti na otci nezávislé, zatímco manželka svoji závislost i nadále úspěšně rozvíjí. Syn Písek pracuje v kmenovém společenství Fialových Nomadů Investiční banky a dcera Veverka je zaměstnána u firmy Wang a prodává v Holešovičce tržnici ponožky.

Pan doktor Čech je vášnivých speleologem a ve chvílích volna neodolá žádám větší díře. Od roku 1990 je politicky činný. Svůj pokročilý věk zúročil v řadách písecké ČSSD a po úspěšné kandidatuře na starostu snížil průměrný věk místních radních na 76,6 let.

V zaměšnění má dobrou pověst, v rodných rodiček už horší. Nekouří a vášnivě rád pije. Koupe se až chabě denně a zuby si čistí pastou Colgate Sensitive Whitening.

Víc se toho o Petru Caldwellovi prostě říci nedá.

Samostatné výstavy:

1998 – Divadlo Komédie

1999 – Jazz club v Železně

**

DANA PUCHAROVÁ V DOBRŮCHOVICÍCH

12.6.99 proběhla v sále Dr. Fürsta vernisáž výstavy obrazů, kreseb a grafiky malířky a výtvarnice Dany Pucharové, která žije a tvoří u nás v Dobříchovicích a přednáší na Palackého universitě v Olomouci. Úvodního

[14]

KUKÁTKO 2/99

slova se ujala PhDr. Věra Jirousová z Národní galerie v Praze a slavnostní zahájení pokračovalo koncertem mediáční hudby V. a J. Havlových, jejichž hudba podtrhovala projasněnou atmosféru vystavených děl. Výstavu tvořily obrazy, kresby a litografie hlavně z posledních let, v nichž je světlo buď přímo vyjádřeno postupným tvorbou intenzity jedné barvy nebo je zpřítomněno malířskými prostředky. V kresbách a litografiích na narůstání intenzity se světlo stává dokonce podmínkou výtvarného vyjádření a tomu odpovídala i neobvyklá transparentní folií se světlo stává dokonce podmínkou výtvarného vyjádření a tomu odpovídala i neobvyklá instalace těchto děl před okna sálu. Obsahem většiny kreseb je snaha o vizualizaci řádu prostřednictvím skladby geometrických elementů, jež odráží autorčinu zkušenosti s transcendentálními naukami a její zážitky z cest za inspirací až do daleké Indie. Řád a světlo – to byl hlavní pojem z výstavy děl paní Pucharové.

**

K VÝSTAVĚ VĚRY HAINZOVÉ BRUNEOVÉ "KRESBY K FILMŮM"

Od 21. srpna do 21. září 1999 probíhala výstava Věry Hainzové Bruneové "Kresby k filmům" v sále Dr. Fürsta v Dobříchovicích.

Je to výstava až překvapující svou lapidárností kreseb. Výrazy obličejů i gesta jsou intuitivně pojata co nejpregnantněji. Je patrné, že výtvarnice se zabývala animací, kde podobné projevy jsou zákonitostí. Současně je zřejmé, že autorka je žena – kresby jsou plny citu a lidské lásky.

Umělkyně je mimořádně talentovaná nejen v oblasti filmu, ukázala i výtvarné návrhy na textil – ať už lištěné dekorační látky, či návrhy na koberce. Velmi citlivě malovány byly i barevné studie květin.

A v neposlední řadě i tři komorní obrázky Dobříchovic a několik zátiší byly profesionálně předvedeny jak v kavárně, tak v kvaši. Škoda, že jsme neviděli více ilustrací. Samotný způsob pojetí kresby se přibližuje klasikovi české ilustrace – Artuši Scheinerovi.

Nemohu nezpomenout i vtipně pojeté instalace, kde kino – video "Křečka" bylo zcela ideálně architektonicky odděleno od krásně prosvětlené místnosti galerie.

Celá výstava byla nezapomenutelným zážitkem pro návštěvníka. Kež by takových výstav bylo víc!

J.F.



Hans Christian Andersen, *Divoké labuť*

[15]

KUKÁTKO 2/99

V DOBRÍCHOVICÍCH JSME CHODILI DO TANEČNÍCH!

Poslední čtvrtek v dubnu a všechny čtvrtky v květnu, tedy celkem pětkrát, se ve Společenském sále MUDr. Fürsta uskutečnila výuka společenského tance pro starší žáky naší základní školy, večer pak pro dospělé zájemce. Klub přátel školy při Základní škole v Dobříchovicích a Společnost Dobříchovice se touto myšlenkou začali zabývat krátce po otevření nového společenského sálu. K její realizaci se nám podařilo získat taneční mistry, kteří vedou Taneční školu Ivana Martina a Petry Maríkové, působící v Kulturním domě VLTAVSKA, Praha 7, Bubenská 1 (bývalé dopravní podniky), kde vedou taneční hodiny nejen pro mládež (I., II. a III. ročník), ale také pro dospělé (začínající i pokročilé). Jedná se tedy o profesionály, kteří neváhali překonávat odpolední čtvrtěční dopravní zácpy v pražských ulicích, aby pozvedli kulturní ovzduší v naší obci. Položili jsme slečce Petře Maríkové a Ivanu Martinovi následující otázky:

Jak se Vám pracovalo u nás v Dobříchovicích? Myslíte si, že uspořádat předtaneční a společenskou výchovu pro „teenagery“ ze základní školy je smysluplná záležitost?

„Do Dobříchovic jsme jezdili rádi, sekali jsme se s příjemnými a vsřícnými lidmi a pěkným prostředím, kterým byl zrekonstruovaný statek. Nápad uskutečnit předtaneční a společenskou výchovu pro náctileté byl skvělý. Tato generace je ohrožována nejrizičnějšími vlivy, je problematická v hledání vlastní identity a proto je třeba těmto „teenagerům“ nabídnout možnost seberealizace a sebezpoznání skrze pohyb, komunikaci a vztahy mezi vrstevníky. Myslíme si, že návštěvníci kurzu získali určitý přehled a zkušenost na taneční ploše a že nebudou mít strach z klasických tanečních, které je za pár let čekají“.

Ti z nás, kteří se zúčastnili Vašich tanečních pro dospělé, si svou odvahu „zúčastnit se“ velmi pochvalovali. Máte dobrou zkušenost s pořádáním těchto kurzů i jinde?

„Taneční hodiny pro dospělé, jak tyto kurzy nazýváme, mají velký ohlas v posledních několika letech. Dospělí stále více potřebují získávat zkušenosti na tanečním parketu, aby se uměli pohybovat nejen ve společnosti na firemních akcích či plesech, ale aby také neměli strach z tance. Velice rádi vyučujeme tanci dospělou společnost. „Dospěláci“ navštěvují kurzy ze své vlastní vůle, odpovídají veškeré kázeňské problémy, na rozdíl od mládeže a mají vůbec o celou problematiku větší zájem. Mili dobříchovičtí, byli jste bezvadní, už nyní se těšíme na další spolupráci s Vámi!“

Za tým organizátorů děkujeme všem, kteří přispěli k hladkému průběhu celé akce.

Patří mezi ně ředitel základní školy pan Stejskal, paní Růženecká z kanceláře školy, zejména pak umělecký fotograf pan Karel Neubert, který neodmítl naši prosbu a udělal dětem na památku fotografii, která jim bude připomínat první odvážné kroky na tanečním parketu.

*Za Klub přátel školy při Základní škole v Dobříchovicích
Zdenka Vlčanová*

DALŠÍ PROGRAM KULTURNÍCH PODNIKŮ V SÁLE MUDR. FÜRSTA PRO LETOŠNÍ PODZIM:

16.10. Sobota odpoledne i večer

DIVADLO KOŇMO

(které se v Dobříchovicích představilo na vernisáži úspěšné výstavy Petra Caldy)

VODNICKÁ POHÁDKA 15.00

Klasická česká pohádka se zpěvy, hloupým čertem, prohraným vodníkem, hodnou Bětuškou, mlynářem a mlynářkou, ve které opět dobro nad zlem nečekaně zvítězí.

MLYNAŘ A JEHO DCERA 19.00

[16]

KUKÁTKO 2/99

19.10. Úterý

20. VÝROČÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY

v nové budově v Dobříchovicích. Zahájení výstavy, která potrvá do 24.10. Otevřeno demě, upřesnění na plakátech a v rámci samostatné propagační organizátory.

30.10. Sobota 16.00

PETR SKOUMAL a JAN VODŇANSKÝ

Humorné písničky pro děti i rodiče. 30.10. Sobota 20.00

30.10. Sobota 20.00

JAN VODŇANSKÝ A PETR SKOUMAL

Recitál (po dlouhé době zase spolu).

6.11. Sobota 9.30-17.30

RELAXACE JAKO SVÁTEK

Relaxační den pro každého, kdo si chce užít pohyb, hudbu, vlně a barvy. Program je určen pro všechny bez rozdílu věku, váhy a pohyblivosti.
Vede J. Solníčková.

13.11. Sobota 16.00

PŘED 10 LETY

Vernisáž výstavy fotografií našeho předního fotografa Pavla Štechy z listopadu 1989 doplněná dokumenty z listopadových a polistopadových dnů v Dobříchovicích. Výstava potrvá do 28.11.1999, otevřeno soboty, neděle 12 - 17 hodin.

13.11. Sobota 20.00

JAROSLAV HUTKA

Koncert známého písničkáře jako další připomínka listopadových událostí.

20.11. Sobota 10.00 - 18.00

KNÍŽNÍ BAZAR

Další ročník bazaru knih, časopisů, gramofonových desek, kazet a CD. Nabízíme možnost bezplatného odvozu knih k prodeji.

20.11. Sobota 18.00

CESTY PO PARAGUAYI A BOLÍVIÍ

Přednáška doprovázená promítáním snímků. O svých zážitcích bude povídat P. Ing. Jaroslav Kuchař.

27.11. Sobota 17.00

NA PŘELOMU TISÍCILETÍ

Beseda o životě v naší obci. Sektání dětí s představiteli obce na téma ekologie, rozvoj obce a životní prostředí, ale i jná.

4.12. Sobota 16.00

LUIA GEISSELOVÁ a ING. MILOSLAV JIRAN

Vernisáž společné souborné výstavy dobříchovickejí malířky a dobříchovickeho řezbáře. Část exponátů je prodejních. Výstava potrvá do 19.12.1999, otevřeno soboty, neděle 12 - 17 hodin.

5.12. Neděle 19.30

VERNER COLLEGIUM - koncert renomovaného dechového kvinteta, - díla skladatelů evropské renesance, baroka a klasicismu

11.12. Sobota 17.00

KUKÁTKO 2/99

[17]

ČESKÝ KRAS

Přednáška s promítáním diapozitivů Mgr. Michala Pondělíčka - ředitele Správy CHKO Český kras
Program může doznat změny. Případně zprášení najdete na plakátech a ve skřínce před bývalým statkem v ulici
5. května čp. 3.
Předprodej vstupenek obvykle v prodejné potraviny pani Chadimové, 5. května 12/7.

Hlavní organizátor - Společnost Dobříchovice, na některých akcích se podílejí účinkující, vystavující, Osvětová
beseda, Komise životního prostředí. Některé podniky jsou pořádaný s podporou grantu obce Dobříchovice.
Kontaktní adresa - Ing. Magda Havlíková, Za Mlýnem 888, 252 29 Dobříchovice
tel. 991 10 31, 0602-660 960

EKOLOGIE

NAUČÍ SE S NÁMI ŽÍT ?

(malé zamýšlení o stromech)

Stromy, trpěliví pamětníci věků, se na Zemi objevily dávno před tím, než člověk svoji činností vyvil na její tvář první vrásku. Ve srovnání s lidmi mají odlišný životní rytmus, proženy tisíciletou zkušeností a působením přírodních sil. Mají své strategie pro přežití, které způsobily, že přežily mnohé přírodní i lidské katastrofy. Přesto můžeme v současné době sledovat, že jejich svět a svět lidský se stále častěji dostávají do střetu, ze kterého vychází člověk jako vítěz, aniž si uvědomuje, že často jde o vítězství Pyrrhovo.

Žijeme v době, která spěchá. Všichni spěcháme. Často chceme vyřešit i získat všechno rychle a hned, až příliš často přijímáme bez rozmyslu řešení, aniž bychom dohlédli dalších důsledků takového konání.

Stromy nespěchají. Nemožou si cíleně vybrat místo, kde budou možná několik set let žít, to místo jim v dnešní krajně většinou vybere lidská ruka. Rostou pomalu. Některé druhy až příliš pomalu na to, aby se mohly vyrovnat s rychlostí růstu pro ně nepříznivých okolností. Obecně např. se znečištěním prostředí, se suchem vyvolaným realizací asfaltového koberce až ke kmeni, se škůdci a chorobami, se ztrátou koruny či větší části kořenu v důsledku stavební činnosti. Z pouhé neznalosti krátíme život stromů o stovky let. A přitom stačí tak málo. Poznat, co jednotlivé druhy dřevin k růstu potřebují, co jim škodí a uvědomit si, čím přispívají ve prospěch dalších živáčků, člověka nevyjímaje.

Nedávno jsme slyšeli názor, že stromy jsou krásné, ovšem nesmí škodit. Jak začnou škodit, myšleno člověku, je potřeba jim v tom zabránit. A jak škodí? Tím, že si rostou, kde chtějí, jsou moc velcí ačkoliv ten, kdo je sázel s tím nepočítal, mají listy, které padají, plody, které padají, větve, které padají, a sami nakonec mohou také spadnout.

Vyčítáme stromům naprosto přirozené činnosti. Je to, jako bychom vyčítali třeba obratlovcům, že dýchají, jedí, rostou, rozmnožují se, jsou nemocní a stárnou.

Přičina je jinde. Schválně, kolik z nás ví, když sází nějaký strom (s výjimkou ovocných), jak by mohl vypadat za 50 let přirozeného růstu a jaké vyžaduje podmínky. Počítáme s tím? Máme promyšleno, jaké změny v budoucím okolí stromu chystáme? Víme, jakého věku se náš druh stromu může dožít? Nebude nám překážet již za 15 let?

Někdy nás udivuje, s jakou lehkostí doslova vyhazujeme své peníze za nákupy dřevin, které nevhodně vysadíme a pak se divíme, že do roka uschly nebo živoří, aniž víme proč. Nebo je nám dlouhou existenci dřevin lhostejná, až jednoho krásného dne zjistíme, že je náš strom polosuchý, nemocný a musí být ošetřen nebo pokácen, což stojí také nemalé peníze. Myslíme, že kdybychom někdy spočítali, kolik nás naše neznalost a nezájem stojí, došli bychom k "zajímavým cifrám".

Často se díváme na stromy jako na věci, když se rozbijí, tak pořídíme nové. Je to zbytečné. Jak stromům, tak nám by prospělo, kdybychom je (myšleno stromy) lépe znali a byli schopni jejich životní projevy do určité míry tolerovat.

K tomuto cíli by chtěla svoji troškou do mílna přispět i putovní výstava "Významné a památané stromy okresu Praha - západ", která se konala v minulých dnech v sále dr. Fürsta. Za její realizaci patří dík především jejím tvůrcům (Okresní úřad Praha - západ a firma Quercus, spol. s r.o.). Kdo výstavu shlédl, nám dá jistě za pravdu, že stromy mohou být i velmi krásné a fotogenické.

Zcela jistě není účelné, hájit stromy za každou cenu a kritizovat jejich užívání člověkem. Ale vůbec není třeba "všechno poplít", někdy je vhodné s rozumem prožít a mohutné staré stromy nechat v klidu důstojně dožít. A až tyto stromy opravdu dožijí, tak za ně vysázej náhradou jiné a při jejich výsadbě se řídit mozkem a srdcem.

Na závěr nás napadá, že toto zamýšlení by se spíše mělo jmenovat:

"Naučíme se s nimi žít?"

Věříme, že ano.

RNDr. Josef a RNDr. Alena Vopálkovi

SPORT

PRVNÍ VOLEJBALOVÁ LIGA ZAHAJUJE

S příchodem podzimní začínají nejen mlhy, plískanice a troubení jelenů na horách, ale i nový ročník první volejbalové ligy! Dobříchovičtí muži do něho vstupují s odhodláním obhájit čtvrté místo z loňské sezóny, případně je ještě vylepšit. S podrobným rozpisem všech jejich utkání v první polovině soutěže letošního ročníku je možno se seznámit v posledním čísle Informačního listu, nemáte-li ho už k dispozici, uvádíme přehled jejich utkání alespoň na domácí palubovce:

8. 10. hrají s Táborem a 9. 10. s Č. Budějovicemi,

22. 10. hrají s Benátkami a 23. 10. s Technikou Praha,

19. 11. hrají se Stonavou a 20. 11. s Č. Třebovem,

3. 12. hrají s Poštornou a 4. 12. se St. Městem,

10. 12. hrají s Matfyz Praha.

Přijďte se podívat, v televizi stejně nic lepšího neuvídíte!

HgS

**

ZPRÁVY Z ODDÍLU KOPANÉ

S příchodem léta skončily mistrovské soutěže a nastal čas bilančování. Jak se nám tedy dařilo, posudte sami.

A - MUŽSTVO -

hraje III. třídu, na jaře jen hledalo podzimní formu. Odešel tvůrce naší hry Radek Tůma, a když se hned v úvodních zápasech zranilo několik klíčových hráčů, klesalo v tabulce stále níž.

Soupeři byli letos velmi silní. Vždyť např. fotbalisté v Průhonících nebo v Libni pravdějně dostávali několikanásobné platy. Vítězný celek Průhonic obdržel za postup od svých sponzorů rovný milion korun. Deváté místo se tak nakonec jeví jako úspěch. Nejlepšími střelci jara se stali Radek Velebil a Miroslav Stryk se 3 góly, alecelkové nejvíc - 7 branek vsítilil Jakub Halenka (5 na podzim + 2 na jaře).

B - MUŽSTVO -

složené většinou ze starších hráčů, nemělo ve své IV. třídě na různých ústláno. Jejich protihráči byli často mladí, běhaví, a pokud bylo utkání vyrovnané, štěstí se zpravidla přiklonilo na jejich stranu. Nejlepšími střelci běčka se stali Petr Větrovec s 8 góly, následován Zdeňkem Kučerou s 5 úspěšnými trefami.

ŽÁCI -

opět suverénně kralovali ve své okresní soutěži. Na jaře jsme neztratili ani bod. Dosážené skóre 127 : 7 je nejlepší ze všech okresních soutěží. Tento výrazný úspěch byl korunován ještě vítězstvím na prestižním turnaji v Letech, kter se hrál ke konci června jako rozlučka se sezónou.

Pěkný pohár za 1. místo nám bude připomínat toto skvělé družstvo, které se bohužel rozchází. 3 hráči odcházejí do letovského dorostu a 4 hráči do Viktorie Žižkov. Přejeme jim na nových působištích mnoho štěstí a úspěchů.

Žákovské družstvo tým ale nekončí, protože na jejich místa přijdou jejich mladší následovníci. Přejme také těmto chlapcům, aby časem dosáhli stejných úspěchů.

PŘÍPRAVKA -

hrála soutěž turnajově, se střídavými výkony, neboť tuto nejmenší věkovou kategorii ovlivňuje častá nemocnost. Součtem turnajových výsledků obsadili 4. místo a podle trenéra Zdenka Kučery je v ní několik velmi šikovných malých fotbalistů.

NA FOTBALOVÉM HRŠTÍ DOJDE KE ZMĚNÁM

Zbýdovaný stav travnaté plochy našeho hrštie si již vyžádal radikální řešení. Řada zranění hráčů způsobených tímto nekválitním povrchem, nás donutila k jeho rekonstrukci.

Hrštie bude z "karlické" strany zkráceno, nerovnosti srovnáme a navezeme novou zem s rašelinou. Pak zasejeme novou travu. Na získaném místě vznikne napříč tréninkové hrštie vhodné pro minikopanou.

Z tohoto důvodu všechna naše mužstva budou hrát všechny zápasy na hrštiech soupeřů. Omlouvám se tímto našim fanouškům, že nás na našem hrštie uvidí hrát až v roce 2000.

Zároveň chceme poděkovat všem příznivcům, kteří nám pomáhají, i těm, co přispěli finančně. Dík patří také hlavnímu našemu sponzorovi - firmě KSK vzduchotechnice a klimatizaci.

III. třída - odd. A

	Závěrečné tabulky		
1. Průhonice	24	21	1 2 96:22 64
2. Libeň	24	20	3 1 104:21 63
3. Bojanovice	44	16	4 4 45:27 52
4. Dol. Jirčany	24	14	2 8 52:41 44
5. Všenory	24	9	5 10 48:45 32
6. Davle	24	9	3 12 40:37 30
7. Dol. Brežany	24	9	3 12 34:41 30
8. Hradištko B	24	8	2 14 40:55 26
9. Dobřichovice	24	7	4 13 33:47 25
10. Jílové B	24	7	3 14 33:61 24

11. Slapy	24	7	2	15	38:65	23
12. Jesenice B	24	7	2	15	31:76	23
13. Štěchovice B	24	4	2	18	31:74	23

- se odhlásil ze soutěže - je veden jako sestupující.
14. Karlík

IV. třída - odd. B

1. Lišnice	22	20	1	1	77:17	61
2. Čisovice B22	15	2	5	58:36	47	
3. Měchenice B	22	13	2	7	69:30	41
4. Průhonice B	22	12	3	7	52:35	39
5. Kazín B	22	11	5	6	50:34	38
6. Hvozdnice B	22	8	3	11	56:52	27
7. Všenory B	22	7	4	11	38:63	25
8. Řevnice B	22	7	3	12	29:35	24
9. Černošice B	22	7	3	12	36:58	24
10. Klínec	22	6	3	13	46:69	21
11. Dobřichovice B	22	5	5	12	21:58	20
12. Jílovské	22	3	2	17	23:68	11

Okresní soutěž žáků - skupina B

1. Dobřichovice	16	15	0	1	127:7	45
2. Kazín	16	12	0	4	91:27	36
3. Lety	16	10	1	5	68:16	31
4. Klínec	16	8	3	5	70:40	27
5. Řevnice	16	7	3	16	30:43	24
6. Vonoklasy	16	6	1	9	37:46	19
7. Čisovice	16	6	1	9	35:49	19
8. Všenory	16	2	1	13	12:98	7
9. Černolice	16	0	2	14	9:143	2

- postup do OP

M. Omáčka, sekretář oddílu kopané

INZERCE

NABÍDKA PRONÁJMU VOLNÝCH PROSTOR

Pronajmeme skladovací prostory
v 1. patře a podkrovní v jedné z budov bývalého statku v
Dobřichovicích.

Kontaktní spojení - M. Brabec 0602 - 660 970.

Naše firma se sídlem v Černošicích, U vodárny 1450 v bývalém objektu zahrádnictví si Vám dovoluje nabídnout tyto služby:

PNEUSERVIS

tel.: 02/51642377, 51643373

NÁKLADNÍCH VOZIDEL

opravy pneumatik do 43' lepení duší
prodej pneumatik:
Pirelli, Goodyear, Michelin
Barum, Matador atd.
protektory
prodej duší
plechové ráfky

OSOBNÍCH VOZIDEL

Opravy pneumatik a duší, vyvažování kol
prodej pneumatik osobních a dodávkových:
Pirelli, Goodyear, Michelin
Sava, Barum Matador
prodej elektronových kol
plechových ráfků a protektorů
Výkup akumulátorů, likvidace ojetých pneumatik.

PRODEJ AUTOPŘÍSLUŠENSTVÍ

tel.: 02/51642377, 51643373

motorové, hydraulické a převodové oleje CASTROL a PARAMO
akumulátory všech velikostí VARTA a BOSCH - včetně servisu
olejové a vzduchové filtry osobních a nákladních vozidel
brzdové a spojkové obložení, nové i repasované fy FERODO
mazací tuky, mycí pasty na ruce, autokosmetika
drobné doplňky vozidel, stěrače, klinové a rozvodové řemeny
Co nemáme, zajistíme v krátkém dodacím termínu.

VÝMĚNA MOTOROVÝCH A PŘEVODOVÝCH OLEJŮ

na počkání i objednání
olejové filtry všech druhů

*Sazka a sportka do poslední chvíle systémem ON-LINE
Prodej a výměna propan-butanových lahví*

☞ PRODEJ MOTOROVÉ NAFTY ☜

letní a zimní nafta

SKLÁDKA a PÍSKOVNA KOSOŘ

tel.: 02/579 117 32

Provozovna, která se nachází mezi obcí Radotín - Praha 5 a Třebotovem,
nabízí za hotové i na fakturu:

skládkování INERTNÍHO MATERIÁLU:

výkopová zemina, hlutišina a kamenivo, keramický odpad, beton, odpad z výroby st. hmot,
odpadní sklo, odpadní šamot
kopaný písek: záspovový

Vše za velmi výhodné ceny, které lze dle množství materiálu upravit.

Tel.: 02/51643371
02/51643372
Fax 51642378
META Servis s.r.o.
U vodárny 1450
252 28 Černošice

ELZED

Silnoproudé a slaboproudé elektroinstalace

PRODEJNA ELEKTROINSTALAČNÍHO MATERIÁLU

Vrážská 15, Praha 5 - Radotín (vedle Technometry), tel./fax: 02/57810529

KABELY, VODIČE
OSVĚTLOVACÍ TĚLESA, ZDROJE
VYPÍNAČE, ZÁSUVKY
ROZVADĚČE, JISTIČE
DOMÁCÍ TELEFONY, ZVONKY
KABELOVÉ LIŠTY, KANÁLY, ROŠTY, ZASUVKOVÉ ŽLABY
PŘÍMOTOPNÉ KONVERTORY, VENTILÁTORY
DROBNÝ ELEKTROINSTALAČNÍ A KOTEVNÍ MATERIÁL
NÁRADÍ PRO ELEKTROMONTÉRY

PO - PÁ 7.00 - 16.30

DLE DOHODY MOŽNOST DOPRAVY MATERIÁLU

ELEKTROINSTALACE

KANCELÁŘ: JIZERSKÁ 328, PRAHA 9 - ČAKOVICE
TEL/FAX: 02/83933587, 83930441

KOMPLETNÍ SILNOPROUDÉ ELEKTROINSTALACE
DODÁVKY A MONTÁŽE OSVĚTLENÍ
DODÁVKY A MONTÁŽE PŘÍMOTOPNÉHO VYTÁPĚNÍ A OHŘEVŮ
VODY

KABELOVÉ PŘÍPOJKY VČETNĚ ZEMNÍCH PRACÍ
TELEKOMUNIKAČNÍ ZAŘÍZENÍ
ZABEZPEČOVACÍ A POŽÁRNÍ SYSTÉMY
KAMEROVÉ SYSTÉMY, KONTROLY VSTUPU
REVIZNÍ A PROJEKTOVÁ ČINNOST, SERVIS DO 24 HOD.